

2019
2

zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

JAN ZAJÍČ
25. 2. 1969

biblický úvodník

STALO SE V DEN PÁNĚ

Obrátil jsem se, abych viděl, kdo se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícníků; uprostřed těch svícníků někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý pás. Jeho hlava a vlasy bělostné jako sněhobílá vlna, jeho oči jako plamen ohně; jeho nohy podobné kovu přetavenému ve výhni a jeho hlas jako hukot příboje. V pravici držel sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvousečný meč; jeho vzhled jako když slunce září v plné své síle. Když jsem ho spatřil, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý; ale on vložil na mne svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.

Napiš tedy, co jsi viděl – to, co jest, i to, co se má stát potom. Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, i těch sedmi zlatých svícníků: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví, a sedm svícníků je sedm církví.“ (Zj 1, 12-20)

Úkolem apokalyptiky není strašit a děsit neposlušné „broučky“ příběhem Posledního soudu, ačkoliv i s touto praxí se můžeme v dějinách setkat. Úkolem apokalyptiky je vydávat svědectví, ale činí tak prostřednictvím obrazů a jinotajů, které často poodhaluje používané slovíčko JAKO. V knize Zjevení tak jimi vykresluje víru v Ježíšovo vítězství nad smrtí a naději v konečné vítězství Boží. Svět má svůj začátek a konec. Obojí pevně drží v rukou ten, který zemřel, byl vzkříšen a vstoupil na nebesa. Pomocí symbolů Alfa a Omega – počátek a konec – první a poslední kreslí Zjevení před našima očima schéma Boží suverenity nad světem i jeho dějinami. Ale to, co se děje mezi tím, nemusí být jeho

vůle, jeho vláda tu nemusí být znát. Prostor vymezený řeckými písmeny skýtá velkou svobodu pro člověka, ale též prostor pro naše chyby a omyly, které nejsou Boží vůlí. V tom prostoru mnohých dalších písmen se nacházíme a Janovo zjevení nám pomáhá vidět celek. Jan dosvědčuje, že mezi tímto počátkem a koncem má vše pevně v rukou Syn člověka.

Prostřednictvím různých úhlů rozprostírá Zjevení před našima očima obraz téže situace, ale ve dvou podobách: lidské a Boží. Vyhnanec Jan, ač žijící v ústraní tehdejšího světa na ostrově Patmos, se přece účastní nebeské bohoslužby. Sedm sborů tvořících nepatrné množství z nespočetného zástupu hvězd v pomyslné nebeské

klenbě Kristovy církve má svého zástupce u Boha, anděla. V dobových představách náleželo toto právo jen těm největším národům. Ačkoliv malé a nepatrné, přesto právě ony mají i svou „svíčku v nebi“. A pakliže bychom ještě náhodou ani toto nechápali, pak přichází ještě konkrétnější představa Krista, který tyto sbory drží pevně jako hvězdy ve svých rukou. Tak jako malíř pro porozumění svému obrazu potřebuje odstup i četba Janova Zjevení vyžaduje úkok vzad a pohled z dálky, abychom mohli vidět celek. Mnohé napoví o tomto optickém předávání svědectví v apokalyptice i zmíněných sedm hvězd jako sedm konkrétních sborů v Malé Asii, které zároveň svým

počtem odkazují na symbolický význam čísla sedm. Toto číslo bylo napříč starověkými státy považováno za číslo plnosti, celistvosti, a tak sedm sborů odkazuje na jednotu Kristovy církve, na celé společenství křesťanů. Sedm hvězd ale také tvoří souhvězdí Malého vozu a svou polohou na nebi pomáhají lidem na severní polokouli

udržet směr cesty, napomáhají orientaci člověka v prostoru. Ve starověku se těchto sedm hvězd objevovalo také na římských mincích, kde zdobily hlavy císařů a měly jim dodávat respekt a moc. Nyní těchto sedm hvězd svírá ve svých rukou ten, který jediný přichází ve slávě vládnout s veškerou důstojností. Sedm hvězd mu spočívá v pravici, která v odvěkem gestu lásky a přátelství nabízí ochranu. Ba co víc do vykresleného obrazu zaznívají i slova ujištění: Neboj se.

Syn člověka se prostřednictvím Janova svědectví zjevuje první a poslední. Jako ten, kdo nás předešel ve smrti a předchází nás i ve vzkříšení. Jako ten, kdo má klíče od hrobu – může otevřít i podsvětí a dojít si pro nás. O smrti a životě rozhoduje ten, který sám utrpením a smrtí prošel. Začátkem i koncem jednotlivého lidského života je opět Bůh/Kristus. „Na konci“ není nějaká událost, ale osoba, Bůh sám.

Jana Grollová

ze sborového života

ZÁPISKY ZE SCHŮZE STARŠOVSTVA Z 9.1.

- ✓ Bratr farář a presbyteři se informovali o vykonaných pastoračních návštěvách včetně vysluhování Večeře Páně v domácím prostředí.
- ✓ Bratr kurátor navrhl častější vysluhování Večeře Páně.
- ✓ Proběhla diskuse, zda chceme pokračovat v tom, aby první neděle v měsíci byly rodinné bohoslužby (bez nedělní školy). Kazatelům bylo připomenuto, že by neměli zapomínat vysílat děti do nedělní školy.
- ✓ Starší otevřeli otázku jak dospívající zaujmout a udržet pro život v církvi.
- ✓ Beseda o strategii sborových kazatelských míst byla přesunuta na 24.2.
- ✓ Vzhledem k dlouhodobé nemocenské s. kostelnice bude úklid prováděn svépomocí. Rozpis úklidu je vyvěšen na nástěnce, kde se můžou zapsat dobrovolníci.
- ✓ Starší se opět zabývali prostorami pro děti a přestavbou presbyterny na multifunkční místnost.
- ✓ Diskutovala se také vhodná společná nástěnka do kostela.
- ✓ V únoru se sejde rozpočtová skupinka, aby připravila rozpočet na letošní rok.

STARŠOVSTVO SBORU DĚKUJE

- ✓ Janě Grollové za organizaci Tříkrálového koncertu a všem účinkujícím
- ✓ Jarmile Grollové za přípravu oběda 6.1.
- ✓ Sboru SCEAV za pomoc při tisku Zpravodaje a letáčku pro bohoslužby
- ✓ Za organizaci úklidu a úklid sborových prostor Elviře Krupové, Machovým, Janě Haškové a všem, kteří se podíleli

VÝZNAMNÉ NAROZENINY V ÚNORU

Eliška Skalická

Hilda Kajzarová

Juliana Formandlová

Jiří Ptáček

Jiřina Polčáková

Miroslava Kuzníková

Zdenka Bedřichová

František Frýdl

Michal Košťál

Eva Mazancová

Květuše Tostová

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 10, 20, 30, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nahlásíte kazateli, že si zveřejnění nepřejete.

modlitební okénko

- ❖ Děkujeme Pánu za jeho lásku, péči a milost, kterou nám prokázal na kříži i za sílu a naději, kterou můžeme čerpat z jeho slova.
- ❖ Prosme za účelné využití času, který nám Pán dává. Ať se prohlubuje náš vztah k Pánu i k lidem, rosteme ve víře, svatosti, poznávání a činění Boží vůle. Modleme se za sílu pro splnění našich předsevzetí i za odvahu a sílu pro nové začátky.
- ❖ Modleme se za požehnání pro sborové akce (zimní víkendovku 15.-17.2.), přípravu sborového shromáždění, účelnou a požehnanou službu farářů i laických kazatelů, křesťanskou službu. Mysleme na ukotvení dětí a mládeže v rámci sborů, seniorátu a společenství ostatních křesťanů.
- ❖ Prosme za uzdravení pro naše nemocné, volnost pro tísněné, nalezení pro hledající, posilu a odpočinutí pro znavené a utrápené, přijetí pro ty, kteří se cítí vyloučení. Mysleme na pokřtěné v našem sboru, ty, kdo odešli i ty, kterým můžeme pomoci v hledání.
- ❖ Modleme se za spolupráci mezi křesťany i za jednotu, která je dána službou našemu Pánu a Spasiteli. Vyprošujme požehnání pro partnerské sbory.
- ❖ Prosme Boha, garanta života o ochranu před smogem, chřipkou i ostatními nemocemi. Prosme o Boží pomoc pro opuštěné, bezdomovce, uprchlíky před pronásledováním, lidi ztrácející naději. Nezapomínejme na klienty a pracovníky Ostravského střediska Diakonie i jiných sociálních organizací.
- ❖ Mysleme na lidi v moci postavené, vládu, správce, policii a soudy. Vyprošujme pro ně Boží bázeň, pokoru, moudrost, neúplatnost a lásku k druhým. Stavme se na modlitbách proti zhoubným ideologiím, nenávisti, sobeckosti a touhy po moci. Modleme se za to, aby Bůh prosazoval svou vůli a hatil plány svévolníků. Vyprošujme pokoj pro Izrael.
- ❖ Nezapomínejme na misionáře, pronásledované pro víru, vězně svědomí, oběti diktatur, teroru a zločinnosti. Ať je Pán nadpřirozeně pozvedá, ochraňuje a odměňuje.

ms

GENERÁLNÍ SNĚM 1918

Toleranční patent císaře Josefa II. povolil v roce 1781 zbytkům utajených ‚evangelíků‘ jen dvě vyznání navazující na tzv. světovou reformaci Martina Luthera a Jana Calvina. Vznikly tak církve luterská čili augsburského vyznání a církve reformovaná čili helvetského vyznání.

Evangelíci v Čechách a na Moravě (přihlásilo se asi 80 tisíc, tehdy cca 2 % obyvatel) ovšem od počátku toužili obnovit evangelickou církev v návaznosti na husitskou církev podobojí a na Jednotu bratrskou. První příležitost se naskytla v revolučním roce 1848. Faráři obou českých pražských sborů, reformovaný Bedřich Vilém Košut a luterán Josef Růžička, vznesli jako členové Národního výboru požadavek na spojení českých evangelíků do jediné církve navazující na českou reformaci (na základě ‚obnovení platnosti Rudolfova majestátu‘). Zazněla i žádost na zřízení české evangelické konsistoře a teologické fakulty.

Jako důsledek Císařského patentu z roku 1861, který uvolňoval toleranční sevření evangelických církví do čtyř stěn modliteben, se v obou církvích rozvinulo téměř třicetileté úsilí o nezávislost církve na státu, tedy o presbyterně-synodní zřízení. Tento boj o tzv. Časlavské církevní zřízení (jeho znění bylo totiž nejprve předloženo na konventu časlavského seniorátu h.v. v roce 1877) ukončilo nakonec zamítnutí Generálním sněmem ve Vídni v roce 1889 rozdílným jediným hlasem. Novela státem ‚oktrojovaného‘ církevního zřízení z roku 1891 (včetně silného postavení Vrchní církevní rady ve Vídni, jejíž členové byli jmenováni císařem) platila potom až do spojení obou církví na generálním sněmu v roce 1918.

Generální sněm česky mluvících sborů z Čech a Moravy byl svolán ‚Ústředním výborem pro českou evangelickou církev‘ na dny 17. a 18. prosince 1918 do Obecního domu v Praze. Ústřední výbor se ustavil už koncem června 1917 na faře reformovaného sboru v Praze u Klimenta se třemi požadavky: osamostatnění od Vídně, znárodnění, spojení českých evangelíků.

Na generálním sněmu bylo zastoupeno 122 ze 139 česky mluvících luterských a reformovaných sborů (poměr byl cca 1:3), a to 109 kazatelů a 145 presbytery. Předsedou byl zvolen seniorátní kurátor Časlavského seniorátu reformované církve Václav Havelka. Generální sněm jednal ve vypjaté atmosféře po skončení 1. světové války a krátce po pádu habsburské monarchie a vzniku samostatné republiky.

Postupně bylo přijato osm předem připravených rezolucí na základě řady přednesených referátů. Některé z nich byly značně ovlivněny národními a leckdy téměř nacionálními důrazy. Referát k rezoluci ‚Duchovní jednota českých evangelíků s protestantismem světovým‘ (ovšem směrem do anglosaské oblasti) přednesl soběhrdský reformovaný farář Jan Vladimír Šebesta.

Vůdčí myšlenka, která tehdy jednáním generálního sněmu prolínala, zněla: získat český národ zpět do církve Husa a Komenského. Tato idea se v krátké době ukázala falešná. Přestupové hnutí ‚Pryč od Říma‘ v následujících letech sice znamenalo vznik Československé církve s několika sty tisíci členů, ale na dominanci katolické církve v českém národě to nic nezměnilo. Naštěstí referát mladého faráře luterského sboru v Šonově Josefa (L.) Hromádky na generálním sněmu přece jen ukazoval směrem k biblické zbožnosti s důrazem na zjevené Slovo.

Generální sněm přijal kupodivu, přes vypjaté národní důrazy, pro spojevou církev jméno ‚Evangelická církev Bratrská‘, ve kterém nefiguruje jakákoli nacionální konotace. Sněm zvolil dočasné vedení spojené církve, tzv. synodní výbor, v čele se seniorem Josefem Součkem. Přijal také rezoluci o zřízení teologické fakulty i usnesení o celocírkevně spravovaných financích včetně farářských platů.

Na sněmu zazněly pozdravy zástupců menších evangelických církví i slovenských luteránů, ale žádné další, širší, spojení církví se už neuskutečnilo.

Z jazykového důvodu zůstaly stranou německé evangelické sbory, které následně v listopadu 1919 vytvořily Německou evangelickou církev, jež se se svými 130 tisíci členy stala (do roku 1945) druhou nejpočetnější evangelickou církví v českých zemích, do které patřil i německý sbor v tehdejší Moravské Ostravě.

Spojená českojazyčná evangelická církev se v roce 1919 musela, už jen korespondenčním hlasováním, přejmenovat na Českobratrskou církev evangelickou, protože ochranovská Jednota bratrská byla tehdy registrována také jako Evangelická církev bratrská.

S tímto jménem, Českobratrská církev evangelická, je naše církev známá sesterským církvím u nás, po Evropě i ve světě už celé století. Hlásí se k ní dnes, podle celocírkevní statistiky, zhruba tolik členů jako v toleranční době.

Jaroslav Fér

MODLITBA

*Pane, ať jsi stéblo trávy,
nebo obyčejný list
prosím, dej, ať aspoň trochu umím
ve tvých vzkazech číst.
Prosím, dej, ať řeči stromů
aspoň trochu rozumím,
ať vědí, že se učím
a že nic neumím.
Dej, ať zlomím svoji pýchu,
dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi,
ať pohlédnu nahoru,
ať mi stačí dohlédnout na obzor,
který jsi mi dal,
ať se smírím se vším,
co jsi mi kdy vzal.
A dej mi sílu snášet pokorně,
co změnit nemám sil,
odvahu, abych to, nač stačím,
na tomhle světě pozměnil
A taky prostý rozum,
který vždycky správně rozezná,
Co se změnit nedá
a co se změnit dá*

sv. František z Assisi - přebásnil Jan Skácel

JAN ZAJÍC - POSLEDNÍ

Slyším vaši zbabělost
Křičí na polích
Řve ve městech
Skuhrá na rozcestích
Jektá strachem ze smrti
A necítí
Že smrt upozorňuje a vábí
Bije z věží kostelů
Umíráček národů a zemí
Ve jménu života vašeho
Hořím

dorost CB Ostrava a dorost ČCE Ostrava Vás zvou na společnou:

ZIMNÍ VÍKENDOVKA

15. - 17.2.2019

místo: Hlučová

sraz: pátek 15.2., nádraží Ostrava Svinov 16:10

příjezd: neděle 17.2., Ostrava Svinov 17:34

cena: 500 Kč

s sebou: Bible, přezůvky, oblečení do chaty, teplé oblečení na ven (čepice, rukavice) - ideálně i náhradní, (spacák a karimatka letos netřeba)

Přihlášky s penězi odevzdejte **nejpozději do 3.2.2019** (stačí i mailem):

CB: Marta Bukáčková (marta.bukackova@gmail.com)

ČCE: Ewa Jelinek (cwajelinek@gmail.com)

Závazná přihláška na zimní víkendovku 15. - 17.2.2019

Jméno:

Datum narození:

Podpis rodiče:

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zaslání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

ZAJIŠTĚNÍ DOPRAVY

Na sborové aktivity a především na bohoslužby zajišťujeme možnost dopravy pro ty, kteří se sami dopravit nemohou. Neváhejte této službě využít. Omezená pohyblivost by neměla bránit setkávání.

Telefonicky se můžete obracet na Hanku Vlčinskou (tel. 734 240 550)

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: ostrava@evangnet.cz

WEB: ostrava.evangelnet.cz

FARÁŘI: Pavel Šindler (tel. 777 065 911)

Ewa Jelinek (na mateřské dovolené)

KURÁTOR: Michael Waloschek (tel. 608 004 356)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 230 036 5561/2010

Redaktor Zpravodaje: Michael Waloschek

program ve sboru - únor

úterý, 5. února 19:00 Starší mládež
středa, 6. února Ostravské zvonky na turné v Německu (do neděle)
20:00 Čas modliteb

pátek, 8. února 19:00 Nokturno

neděle 10. února 09:30 Bohoslužby s Večeří Páně (sál)

11:00 Beseda se zástupci Logosu

úterý, 12. února 09:00 Kavárnička
19:00 Starší mládež

středa, 13. února 17:00 Biblická hodina
18:15 Staršovstvo
20:00 Čas modliteb

čtvrtek, 14. února 16:00 Dorost

pátek, 15. února Zimní výlet dorostů CB a ČCE (do neděle)
19:00 Střední generace

neděle, 17. února 09:30 Bohoslužby (sál)

úterý, 19. února 19:00 Starší mládež
středa, 20. února 17:00 Biblická hodina
18:00 Ostravské zvonky
20:00 Čas modliteb

čtvrtek, 21. února 16:00 Dorost

neděle, 24. února 09:30 Bohoslužby (sál)

11:00 Beseda na téma „strategie kazatelských míst“

úterý, 26. února 09:00 Kavárnička
19:00 Starší mládež

středa, 27. února 17:00 Biblická hodina
18:00 Ostravské zvonky
20:00 Čas modliteb

čtvrtek, 28. února 16:00 Dorost

neděle, 3. března 09:30 Bohoslužby rodinné (sál)

Tříkrálový koncert (6.1.)

